

regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚE-VINI!

Fotbal

Revistă săptămînală

5961

ANUL II

32

JOI
5 IANUARIE 1967

12 PAGINI
2 LEI

REVELIONUL FOTBALIȘTILOR

A fost greu de urmărit revelionul fotbaliștilor! În București, în provincie, la căminele de pe munți, în Africa sau în America de Sud, unde Anul Nou a întîlnit pe fotbaliștii noștri, în turnee, harta întinsă a revelionului a cuprins momente de neuitat pentru sportivii noștri.

Rapidistul N. Georgescu pe care-l vedeți în mijlocul invitaților săi, Kraus și Ene II, cu soțiile lor, a fost o excelentă gazdă, la fel ca și Tilvescu la Constanța; Oaidă la București, avînd invitați pe Mindru, Mateianu, Ionijă; Petescu la Arad, unde și-a serbat nunta o dată cu sosirea lui 1967. Desigur că n-am putut înregistra peste tot bucuria cu care fotbaliștii noștri au întîmpinat Anul Nou și nici pelicula fotografică n-a putut consemna decît crîmpeie din clipele care zboară ca gîndul. Sîntem însă convinși că peste tot paharele de vin au fost ciocnite și pentru un an fotbalistic de prestigiu!

Foto S. BRAȘOVEANU

FOTBALIȘTII NOȘTRI ÎN AMERICA DE SUD

Cu 36 de ore înaintea începerii Anului Nou, echipa olimpică de fotbal a țării noastre a plecat din București spre America de Sud, pe calea aerului, unde a sosit în seara Revelionului, după 33 de ore de călătorie.

În fotografia alăturată, echipa olimpică înaintea plecării: V. Stănescu (antrenor), Dragomir, dr. Tomescu (medicul echipei), Ion Lupay (vicepreședinte al F.R. Fotbal, conducătorul delegației), Florea, R. Balaban (trimisul revistei noastre), Boc, Doleanu, B. Marian (antrenor), Moldoveanu, Dumitriu II, Sătmăreanu (în picioare, de la stînga la dreapta); Libardi, D. Nicolae, Coastănescu, Niculescu, Gyorf, Năsturescu, Lupescu, Ion Ionescu, Frățilă și Surdan (în genunchi). Din fotografie lipsește Năftănaș.

Pagina 3:

și tradiții
stănesc:

Paginile 5, 6:

Au început pregătirile
echipelor de categoria A

Pagina 7:

Correspondență telefonică
de la trimisul nostru special
la Montevideo

Paginile 10, 11, 12:

Știri și reportaje
de peste hotare

PRODUCTIV PE TOATE... TREPELE

MIHAI IONESCU — București: „Aș dori să cunosc câteva amănunte din activitatea internațională a dinamovistului Frățilă. Mă refer la jocuri interțării”

Evoluția acestui tânăr internațional este din cele mai interesante sub toate aspectele. În primul rând pentru că el a parcurs toate treptele promovării: de la juniori la tineret, apoi în echipa B și, în sfârșit, în prima reprezentativă, în care speră să-și păstreze cât mai mult timp locul. În al doilea rând, pentru că pe una din trepte a făcut un stagiu cam îndelungat pînă a reușit să atragă atenția și să inspire încredere selecționeților. Este vorba de stagiul în lotul de tineret, cu care a susținut nu mai puțin de 23 de meciuri! În fine, în al treilea rând, pentru că în toate cele patru garnituri naționale el și-a confirmat una din calitățile sale esențiale de înaintaș: simțul porții dezvoltat, eficacitatea.

„Cartea de vizită” a acestui internațional prezintă următoarele date: a jucat de 4 ori în naționala de juniori, de 23 de ori în selecționata de tineret, o dată în reprezentativă olimpică, de 3 ori în echipa B și de 4 ori în prima garnitură națională. Cele mai multe selecționări le-a avut în anii 1964 și 1966: câte 9; cele mai puține în 1962: una (în meciul de tineret Polonia — România 0-1). Ceea ce dă și mai multă valoare acestei cărți de vizită este numărul de goluri înscrise în echipele naționale: 28. Dintre acestea, două le-a marcat în reprezentativa de juniori, unul la B, unul în echipa olimpică, 18 în selecționata de tineret și șase în echipa A. Să sperăm că nu se va opri aici.

PE CÎND AL CINCILEA?

V. NUTESCU — Pitești: „Ce părere aveți despre cei patru internaționali piteșteni: Dobrin, Barbu, C. Radu, Naghi? Nu credeți că portarul Coman ar putea completa lista internaționaliilor de pe Valea Argeșului?”

A prima întrebare, răspunsul este foarte ușor: ca și selecționeții, considerăm „carul” internaționaliilor piteșteni de reală valoare, Dobrin și Barbu au făcut din plin dovada calităților lor în recenta „sesiune de toamnă” internațională. Cei alți doi mai au însă de

trecut examene de... confirmare. Referitor la portarul Coman, acesta ar putea completa numărul internaționaliilor piteșteni: are reale calități și a manifestat o formă constantă bună. Depinde de el, de seriozitatea sa în pregătire, pentru a ajunge la rîndul său în vederile selecționeților.

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU PESCARU?

N. CIORTAN — Cluj: „Ce se întîmplă cu jucătorul Pescaru? Vă pun această întrebare deoarece simt un fidel admirator al talentatului brașovean, a cărui „dispariție” din orice lot (olimpic, de tineret), ca și din echipa aliniată în ultimele jocuri chiar de Steagul roșu, m-a surprins. Ce s-a întîmplat cu el, s-a îmbolnăvit cumva?”

Iniștii-vă. Favoritul dvs. n-a ajuns pacientul doctorilor, el doar „victimă” propriei indisciplințe, care

a determinat clubul Steagul roșu să-l „prescrie” o suspendare de doi ani...

PRIMUL CONTACT CU FOTBALUL BRAZILIAN LA EL ACASĂ

MARIN STUPARU — Pitești: „Acum cîțiva ani, selecționata Bucureștiului a întreprins un turneu în Brazilia. Doresc să știu rezultatele obținute și formațiile cu care s-a înfățișat, precum și lotul care a făcut deplasarea”.

Selecționata Bucureștiului a întreprins un turneu în Brazilia în anul 1961, disputînd 10 meciuri, de la 6 ianuarie pînă la 14 februarie. Să le enumerăm: 6 I — Campina Grande; Selecționata Treze — București 1-1 8 I — Recife: Comb. Nautică-Santa Cruz — București 1-4 17 I — Taubate: Taubate — București 0-1. 22 I — Rio de Janeiro: Vasco da Gama (B) — București 1-1 29 I — Goiânia: Vila Novo — București 0-0 (întrerupt în meciul 40)

31 I — Goiânia: Palmeiras Sao Paulo — București 2-1 2 II — Belo Horizonte: Cruzeiro — București 1-1 4 II — Sao Paulo: Palmeiras — București 1-0 (întrerupt min. 65) 12 II — Itajuba: Yuracaua — București 2-3 14 II — San Lorenzo: Cutasuca — București 1-5. Au făcut parte din selecționata Bucureștiului jucătorii: Voinescu, Toma, Uțu — portari; Popa, Nunweiler III, Ionilă, Panalt, Stălcu — fundași; Nunweiler IV, Scredal, Jenel, Bone — mijlocăși; Pircălab, V. Anghel, Constantin, Ene II, Tircovnicu, Eftimie, Marcu, Tătaru — înaintași.

Echipa Metalul Plopieni, lider în seria Est a campionatului regiunii Ploiești Foto: Ion Popescu

CAMPIONATUL REGIUNII PLOIEȘTI

METALUL PLOPENI ȘI RAFINĂRIA CIMPINA capi de serie

Campionatul regiunii Ploiești cuprinde 24 de echipe împărțite în două serii, după criteriul geografic. În seria Est, cea mai bună evoluție în prima jumătate a campionatului a avut-o echipa Metalul Plopieni. Din 11 partide ea a câștigat șapte

și a „remizat” patru, fiind unica formație din toate cele 24 ale campionatului regional care nu a cunoscut înfrîngerea. Buna sa pregătire s-a oglindit, de altfel, și în comportarea de pînă acum în etapele de Cupă. O valoare apropiată echipei din Plopieni au manifestat-o fotbalistii de la Petrolul Berca, deținători ai locului secund, la două puncte diferență de lider. Notăm comportarea sub nivelul așteptat a experimentatei formații Prahova Ploiești, care n-a reușit să obțină decît trei victorii, situîndu-se a cincea, la 7 puncte de Metalul Plopieni.

Table with 2 columns: SERIA EST and SERIA VEST. Lists 12 teams and their statistics (wins, draws, losses, goals).

În seria Vest, cea mai bună echipă s-a dovedit Rafinăria Cimpina decît 17 puncte, care nu a pierdut. Re-singură dată, în ultima etapă (Petrolul volația seriei a constituit-o), e-Băicoi, (antrenor A. Gavrilă pe locul echipă nou promovată, alături de ei, cităm patru. Dintre performanțele realizate în cele două meciuri egale ale momentului — compania fruntașelor clasate în seria Vest — pe terenul acestora. În mai rîndi-jocurile au avut un nivel înalt, datorită cat decît în cealaltă serie, de au be-și faptului că aici echipele mai bune, nelicite de terenuri mult mai bune (Caraiman Buzeni, Rafinăria Băicoi, no, Victoria Florești, Petrolul Victoria Moreni, Cimentul F...

Lupta pentru primul loc în această serie este cea mai strînsă, candida-tele la șefie fiind în număr de patru: Rafinăria Cimpina, Caraiman Buzeni, Caraiman Buzeni și Petrolul Băicoi. De remarcat că în această serie toate partidele au fost omologate cu scorurile de pe teren, mai puțin cea dintre L.R.A. Cimpina și Rafinăria Cimpina. Deși jocul dintre aceste două formații s-a încheiat nedecis (1-1), victoria cu 3-0 a fost atribuită echipei Rafinăria, deoarece L.R.A. a folosit un jucător a cărui legitimație nu avea viza medicală corespunzătoare.

Înainte de a reda clasamentele celor două serii vă informăm, ca un fapt interesant, că dintre cele 24 echipe ale campionatului regional, una singură nu a acceptat niciodată egalitatea: Bucegi Pucioasa, din seria Vest. Numai că a făcut-o dezavantajos: 5 victorii și 6 înfrîngeri.

De pe cuprinsul țării

EVIDENȚIERI ÎN CAMPIONATUL CRAȘULUI PITEȘTI

În campionatul de fotbal al orașului Pitești activează nu mai puțin de 23 echipe. Jocurile din cadrul turneului au arătat că majoritatea echipelor s-au prezentat bine pregătite, cu loturi întinerite. S-au remarcat deosebi evoluțiile echipelor Constructorul, Foresta, Rapid și Taninul, care, de altfel, s-au și clasat în această ordine, la sfîrșitul primei părți a campionatului. Spre deosebire de alți ani, subcomista de disciplină din cadrul comisiei orașenești, nu a avut... probleme. Dovedind este faptul că datorită sportivității dovedită pe teren, nu a acordat nici măcar o singură sancțiune. De asemenea, pot fi scoase în evidență arbitrajele de bună calitate, care și-au adus contribuția la desășurarea normală a campionatului. La aceste frumoase rezultate ale echipelor din campionatul orașenesc a contribuit și comisia orașenească de fotbal. Aceasta nu și-a redus activitatea la programări și omologări de rezultate, ci a urmărit îndeaproape procesul de instruire și educație a sportivilor, analizînd, cînd a fost cazul, unele echipe și preconizînd imediat măsurile corespunzătoare. ILIE FEȚEANU corespondent

REZULTATE BUNE — OBIECTIVE NOI

În raionul Bistrița s-a constatat în acest an o îmbunătățire a cadrului competițional, a procesului de instruire sportivă, ca și ridicarea nivelului tehnic al echipelor de fotbal. Toate cele 12 competiții planificate de către comisia raională în anul 1966, au fost realizate. Cele mai frumoase rezultate s-au obținut în campionatul orașenesc de copii, organizat pe străzi, la care au participat 12 echipe sub instruirea cadrelor de specialitate din cadrul Cîșei pionierilor și A.S. Gloria Bistrița. În urma acestei competiții, au fost selecționați ca elemente de perspectivă 22 de copii născuți între anii 1952-56. Aceștia își continuă pregătirile în cadrul asociației Gloria Bistrița. În anul ce s-a scurs, numeroase echipe din campionatul raional au dovedit un real progres față de edițiile precedente. Enumerăm aici pe Voința Matei, Voința Marișel, Spicul Gînda și altele. La loc de frunte se găsește și echipa Gloria Bistrița, participantă la campionatul raional seria Someș, care a terminat prima parte a acestui campionat pe primul loc, fără a cunoaște înfrîngerea. Succesele obținute lasă să se întrevadă că obiectivele comisiei raionale de fotbal pentru anul 1967 (cînd noi secșii afiliați, 50 de noi sportivi legitimați,

15 sportivi clasificați în categoria a II-a, 300 la categoria a III-a și 100 de juniori, amenajarea unor noi terenuri și pregătirea cadrelor tehnice), vor fi îndeplinite.

I. TOMA corespondent

SEMNE DE ÎNTREBARE PENTRU O ECHIPA FRUNTAȘĂ

Dacă în ediția 1965-66, echipa de fotbal a asociației Flamura roșie-Sibiu (președinte N. Faneu) ocupa locul 10 în campionatul regiunii Brașov, iată că în ediția 1966-67, după întinerirea echipei, aceasta ocupă la terminarea turneului locul 1 în seria a II-a, cu 16 puncte. Datorită faptului că la mijlocul turneului echipa avea un avans de cinci puncte față de a doua clasată, conducerea secției și antrenorul, probabil mulțumiți de rezultate, au trecut cu vederea unele abateri ale jucătorilor, nesancționîndu-le la timpul convenit. De altfel trebuie să arătăm că în acest tur la conducerea echipei s-au perindat trei antrenori! Nu este de bun augur pentru viitor meci faptul că echipa nu are decît o singură minge, atît pentru antrenamente cît și pentru jocurile oficiale! Nu mai vorbim de faptul că atunci cînd juniorii nu susținut meciuri în deschidere, seniorii trebuiau să aștepte ca aceștia să se dezechipeze, pentru a le lua ghetele. Desigur, în asemenea condiții precare nu se poate pretinde prea mult. ILIE IONESCU corespondent

ILIE IONESCU corespondent

222 DE ARBITRI ÎN REGIUNE

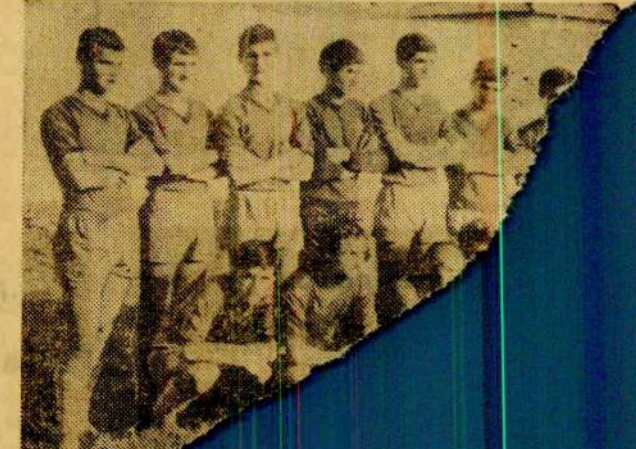
Cifra de mai sus atestă și ea popularitatea de care se bucură fotbalul în regiunea Maramureș. Cei 222 de arbitri conduc jocurile din campionatul regional, campionatele orașenești (Baia Mare, Satu Mare), raionale, etc. Unii dintre aceștia sînt cuprinși în loturile republicane, remarcîndu-se prin buna lor pregătire Mircea Vasiliu, Gh. Ștefănescu (Vișeu de Sus), Gh. și O. Anderco, A. Nuți, G. Fărcaș (Satu Mare), I. Todor (Carei), C. Szilagyi, I. Rentea, C. Varga (Baia Mare), P. Bodea, P. Molnar (Sighetul Marmăției, și alții).

V. SASARANU corespondent

TATARU ÎI CONFIRMA!

După cum se știe, în seria a V-a a campionatului republican de juniori, echipa Steaua București (antrenor Catană) se află pe locul 1, la diferență de 3 puncte de cea de a doua clasată. Dinamo Victoria București. Echipa n-a pierdut nici un joc, câștigînd toate cele 9 partide susținute. Un fapt deosebit l-a adus și fratele fostului internațional Tălaru, purtătorul tricoului cu nr. 9. În Tătaru II antrenorul Catană vede o mare speranță și un viitor component al echipei de seniori.

T. NEGULESCU corespondent

Lotul echipei de juniori Steaua după jocul cu C.F.R. Roșiori, 5-0. Patru din aceste goluri au fost înscrise de Tătaru II (cel care ține mingea).

tere și tradiții în fotbalul românesc

oiața Gării de Nord a Timișoarei, venind din centrul orașului, mai continuă drumul paralel cu calea ferată, cam pe lângă Urci scările unui pod care se înalță peste puzderia și, o dată aflat sus, privirea îți aleargă, cit poate ea să ajungă, de-a lungul și de-a latul, peste mii de case de piatră, unele prin înfățișare, fără caturi, cu ogrăzi largi din care doar copaci mai îndrăzneți încearcă să ajungă în înălțime turlele celor trei biserici. Zona centrală și cea mai întinsă a acestei părți a Timișoarei de azi, se cheamă Mehala. Un nume care multora dintre noi nu le spune cine știe ce. Pentru un timișorean însă, care iubește fotbalul, fie el vîrstnic sau tânăr, dar mai cu seamă pentru cel vîrstnic, Mehala înseamnă mult. Afiți cit poate să însemne un nume ale cărui rezonanțe fac să vibreze corzile inimii, iar privirile să se încarce de mîndrie. Căci epoca de aur a fotbalului timișorean întinsă pe lungimea a două decenii, a cărei strălucire a fost făurită și mereu șlefuită de niște adevărați vrăjitori ai balonului, a avut izvoarele în acest cartier al orașului, Mehala.

SCURTĂ RECONSTITUIRE ISTORICĂ

Cu sute de ani în urmă, la circa 2 km de vechea cetate a Timișoarei, durată pe locul fostei colonii romane din epoca Daciei Traiane, Castrum Temensiense, au apărut primele așezări. După toate probabilitățile, aceasta s-a petrecut în perioada dominației turcești, cetatea Timișoarei devenind sediul beglerbeyului. Se pare că ocupanții turci au numit acea mică așezare de oameni „mahalle”, adică margine, mahala. Treptat, casele s-au înmulțit, devenind în scurtă vreme un adevărat sat. Cine știe cărui locuitor al său, mai mîndru din fire, nu l-a plăcut probabil să se știe la „mahala”, schimbîndu-i numele în Mehala! Adoptat de oraș încă din anul 1910, Mehala este astăzi un cartier în plină dezvoltare, complet încheiat cu centrul Timișoarei. Aceasta este de fapt faza cea nouă a locuitorilor de aici, pe care, acum, ei o adaugă la o alta mai veche, dăruită într-un chip admirabil de niște tineri, cărora de mici „le-a plăcut să bată bășica”.

CHINEZUL

De aici și-a pornit drumul de glorie marea echipă timișoreană. De la o neînsemnată bășică de porc pe care un băiețel „de-a 4-a primară”, pe nume Mișa, a furat-o din măcelăria tatălui său. Un alt băiețel, Emerich, îl aștepta după colț. Au suflat aer în pradă, au legat-o bine la gură și s-au oprit pe vastul maidan din apropiere. Joaca numai în doi nu li s-a părut de loc plictisitoare și poate așa ar fi continuat-o multă vreme. Numai că a fost de ajuns ca o singură pereche de ochi să le fi zărit hîrjoana și vestea s-a dus ca fulgerul. A doua zi după-amiază, Mișa și Emerich — vestii Tănzer și Vogl de mai tîrziu — au fost luați cu asalt de alți tînci, atrași ca un magnet de joaca celor doi. Printre ei, frații Steiner, frații Frech, Rudi Wetzler, Holz, Pitea, Rafinski...

Uluitoarea îndeminare a acestor tineri în a ameli balonul în fel și chip, nu putea să nu fie remarcată. Au fost chemați la antrenamentele unei echipe modeste care ființa de mai multă vreme în cartier, dar „încorporați” în sinul ei — totuși — ca rezerve, din motive de... vîrstă. După cîteva ani însă, cînd cu toții au devenit titulari, echipa aceea fără pretenții se transformase într-o formație fără rival. Schimbarea forței sale de joc avea să-l creeze o adevărată aureolă de invincibilitate, asemănătoare cu cea a legendarului Pavel Chinezul, comite de Timișoara între anii 1484—1494, român bănățean de o forță și o vitejie extraordinare, a cărui apariție pe cîmpul de luptă semăna întotdeauna în rîndurile dușmanului o spaimă de nedescris? Urmas al unei rubeđenii, fostă cneaz în Banat (de la „cneazul” se pare că l s-a tras și numele de Chinezul), Pavel a reputat multe victorii strălucite asupra turcilor,

dintre care cea mai minunată a fost aceea obținută pe CIMPUL PÎNII. Ali beg, spune istoria, însoțit de zece pașale și 60.000 de oșteni, a năvălit în Transilvania și după prima ciocnire cu armata lui Ștefan Bathori-voevod, turcii dețineau un avantaj hotărîtor. Dar, cînd se bucurau mai aprins de izbîndă, de după colinele din jurul cîmpului de bătaie au apărut bănățenii lui Pavel, fulgerînd din săbii. Chinezul avea în fiecare mîna cite un paloș greu, răsucindu-le în dreapta și în stînga, și culcînd năvălitorii cu o forță aproape supraomenească. Se zice că la sfîrșitul bătăliei, cînd parte din dușmanii zăceau la pămînt, parte dăduseră bir cu fugiții, Pavel Chinezul a prins un ultim turc rămas în viață pe cîmp, pe care însă nu l-a mai căsăpit, ci l-a „jucat” ținîndu-l în dinți. Iată, așadar, originea numelui faimoasei echipe

pe terenul de antrenament, semnificația faptei puștilor din Mehala de acum 40 de ani este limpede ca apa de izvor. Păcat că acea minge, al cărei preț nu mai poate fi socotit în bani, de vreme ce se măsurasă mai înainte în sudoarea cursă de pe frunți de copil, nu s-a păstrat pentru a fi așezată acum alături de tot ceea ce reamîntește tradițiile valoroase ale fotbalului nostru.

RIPENSIA

În timp ce echipa Chinezul, oriunde evolua, arăta ca o floare în plină maturitate, Ripensia, de-abia imbobocea. Alcătuită în cea mai mare parte din tineri

Echipa României înaintea meciului cu Iugoslavia (2-1) de la București (29 aprilie 1934). Din reprezentativa noastră fac parte timișorenii Vogl, Deheleanu, Cotormani, Moraver, Bindea, Covaci, Ciolac, Schwartz și Dobay

timișorene de fotbal Chinezul, care, începînd cam din anul 1921 și pînă prin 1930, avea să strălucească la fel ca acela care i-a imprumutat numele, aruncînd umbră asupra multor echipe ce se considerau pînă atunci puternice.

Faima jucătorilor Chinezului, purtată de-a lungul și de-a latul țării, a plantat sămînta mîndriei mai cu seamă în sufletele altor copii ai Mehalei, care — la rîndul lor — luaseră în stăpînire absolută maidanele din jurul caselor părintești. Pe imensul cîmp din inima cartierului se disputau simultan cite 5—6 jocuri, și dacă la început terenurile păreau instructivă delimitate prin „așezările” echipelor, în cîteva minute întreaga suprafață de iarbă devenea un bun general, în timp ce echipele se amestecau și se desfăceau ca cioburile unui caleidoscop. Toate echipele se numeau „Chinezul”, iar printre micii fotbaliști puteai constata cu surprindere mulți Wetzler, Vogl, Rafinski, Bauer... Dar, dacă întîmplător a doua zi dimineața te aflai cîmva în clasă cînd acești micuți erau strigați la catalog, le aflai numele adevărat: Deheleanu, Pălök, Covaci Nicolae, Siera, Pavlovici, Cotormani, Beke. Această nouă generație a cartierului timișorean a adms de la început improvizatia în ceea ce privește terenul de joc, dar nu și compromisiunile în ceea ce privește mingea. Doreau cu aprindere un balon adevărat, cu cameră, așa ca al celor mari. Dar cine să li-l ofere? Există o singură soluție: propunerea unuia dintre ei, al cărui tată era hamal în gara orașului, care aflase că se pot cîștiga ceva bani cu descărcatul lemnului sau al cărbunilor. Astăzi, cînd, vizitînd un centru de copii, constatăm prezența a zece de miagi

sub 18 ani, fără experiență, ea conținea totuși atribuțiile celei anuntate o rapidă dezvoltare. Primul mare examen l-a constituit întîlnirea cu așii de la Chinezul, petrecută în 1927 în cadrul campionatului Timișoarei și încheiată cu scorul de 2—2. Era un adevărat triumf. Vogl, stoperul Chinezului, impresionat de replica puștilor ripensisti, i-a înconjurat după aceea cu întreaga lui dragoste, acordîndu-le o adevărată grijă de părinte. Ochiul format al marelui jucător a sesizat foarte bine că acești tineri luți ca argintul viu vor purta cu aceeași cinste numele pe care echipa sa l-a fărîșit Mehalei. Emerich Vogl nu s-a înșelat. Treptat, mica Ripensia a crescut o dată cu vîrsta jucătorilor săi, ajungînd în numai 4 ani marea formație care, în perioada 1932—1939, avea să domine, alături de Venus București, campionatul primei divizii a României. Numele echipei vine de la provincia romană „Dacia Ripensis”, situată pe meleagurile Banatului de azi.

Această a doua mare echipă bănățeană a devenit în scurtă vreme o adevărată selecționată a Timișoarei. La „măhălenții” Rudi Wetzler, Deheleanu, Siera, Nicolae Covaci, Pavlovici, Cotormani, s-au adăugat reprezentanții altor cartiere ale orașului de pe malul Begăi, Rafinski, Tabacu, Sepi, Zombori, Dobay, Blirger, Hocșari, Lakatos, Hrehuș, Agner. În afara acestora, Ripensia a mai beneficiat de-a lungul evoluției ei și de alte stele de prima mîna, printre care Bindea, venit de la Cluj, Zemler, Schwartz, Marcu, Klimek. În decursul celor 8—9 ani de afirmare puternică a forței ripensiste, un jucător a mai plecat, un altul a venit. Fenomenul este comun tuturor echipelor de fotbal. Numai că manifestarea acestuia în cadrul echipei Ripensia a avut o particularitate: 90% din componența „măhălenții” a formației l-a rămas

credincioasă în tot acest răstimp și tocmai datorită unui asemenea fapt, în decursul atîtor și atîtor întîlniri susținute, numele Deheleanu, Pavlovici, Cotormani, Covaci, Beke sînt mereu prezente. Elocvent în acest sens este faptul că marea Ripensia a rămas în amintirea tuturor celor ce au cunoscut-o, avînd alcătuirea: Zombori și apoi Pavlovici — Blirger, Agner sau Hocșari — Deheleanu, Rafinski și apoi Cotormani, Lakatos — Bindea, Beke, N. Covaci sau Ciolac, Schwartz, Dobay.

Cantitatea faptelor sportive ale acestor virtuosi ai fotbalului este de-a dreptul impresionantă și regret sîncer că spațiul acestei pagini nu le poate cuprinde. Mă opresc totuși, foarte pe scurt, la trei momente, fiecare dintre ele avînd o anumită semnificație.

Primul se referă la partida cu echipa austriacă First Viena, neîntrecută în virtuozitate. După un meci magnific, în timpul căruia publicul își țese parcă din minți, scandînd încontinuu „Tempo Ripi”, formația timișoreană și-a dovedit clasa, cîștigînd cu 4—2.

Al doilea, conține un episod cu un sfîrșit neașteptat, dar grăitor în ceea ce privește exigența cu care fotbaliștii de atunci erau reținuți în echipa națională. După un joc splendid, Ripensia a învins Unirea Tricolor cu 6—2, dar aceasta n-a fost suficientă a doua zi, portarul Zombori, fundasul dreapta Blirger și centrul înaintaș Ciolac erau scoși din echipa națională, care se pregătea în vederea unui meci, pe motiv că nu sînt în formă!

Al treilea moment are în vedere meciul Ripensia — F.C. Milano, disputat la 26 Iunie 1938. S-a întîmplat ca timișorenii să joace cu adevărata lor forță doar... 4 minute. A fost de ajuns însă pentru a înscrie milanezilor 3 goluri, în minutele 33, 35 și 36. După aceea, poate pentru prima dată, ei au simțit nevoia de a lua măsuri mai multe pentru a închide drumul adversarilor către poarta lui Pavlovici. Ripensisti s-au apărut cu măiestria lui... Inter de azi, iar rolul de armare a careului propriu l-a îndeplinit Dobay, cu aceeași dezinvoltură cu care o face astăzi excelentul Picchi. Victoria cu 3—0 a bucurat evident, dar cei mai luctuși dintre preferenții echipei au văzut în acest meci că marea Ripensia dă semne de oboseală. Într-adevăr, n-a mai trecut mult și, pe rînd, fii Mehalei au pus ghetele în cui: Beke, Covaci, Cotormani, Deheleanu. La fel și ceilalți componenți ai echipei. O dată cu ei, Ripensia, acel „team” a cărui înaintare era numită de zierele vremii „flașnetă” (introduci o monedă și cîntă) și-a pierdut întreaga forță. I-a rămas, în schimb, pentru totdeauna, strălucirea.

SOLITARUL

Dintre toți acești fotbaliști ai Mehalei de care am vorbit mai sus, unul n-a abandonat fotbalul, deși declinul Ripensiei, și poate și vîrsta, l-au îndemnat s-o facă: Pavlovici, portarul. El a socotit că mai poate aduce servicii fotbalului timișorean, oferindu-și calitățile și prodigioasa experiență C.F.R.-ului, echipă care, fără să se ridice la valoarea celor două predecesoare ale sale, a reprezentat totuși mult timp cu succes orasul de pe malul Begăi în campionatul țării. Prelungindu-și activitatea pînă în anii de după război, Pavlovici a încercat, după propriile-i mărturisiri, să-și mențină prezent cartierul drag în fotbalul timișorean, împreună cu unicul reprezentant tîncăr al Mehalei în aceeași echipă, extremul Bădeanu.

...Aceasta a fost Mehala fotbalistică. O prezență de prim rang în trecutul fotbalului românesc. Incursiunea noastră în tradițiile ei sportive ne-a făcut însă să încercăm și o umbră de regret. În ultima vreme, Mehala parcă și-a oprit izvoarele marilor ei valori fotbalistice. Actualii săi jucători activează în echipe din campionatul regional, în majoritatea lor la Dinamo și Electrica. Există însă un semn, mic e adevărat, dar se nu uităm că fiecare primăvară este prăvestită mereu de alți ghiocei. În loturile de copii și juniori ale C.F.R.-ului de azi se numără mulți copii ai Mehalei, printre care și fiul fostului internațional Bădeanu. Se pare că o nouă generație valoroasă de măhălenți se ivește la orizonturile fotbalului românesc. Să-i nerezim cît mai bine drumul.

PROBLEME METODICE ALE PERIOADEI PREGĂTITOARE

de ION ȘICLOVAN, ION VOICA ȘI VICTOR

Lucrările de specialitate oferă antrenorilor posibilitatea să se documenteze în privința tuturor problemelor privind perioada pregătitoare.

De aceea, vom trata selectiv numai câteva dintre ele, convingiți că rămân unele aspecte care așteaptă contribuții și completări ulterioare.

Trebuie să precizăm mai întâi că interpretarea celor două perioade pregătitoare, prima (ianuarie—februarie) și a doua (iulie—august) trebuie efectuată diferit, deoarece condițiile climatice, durata și situația lor în ciclul anual le conferă la noi în țară altă structură, alte sarcini etc. Denumirea „de vară” și „de iarnă” ar sublinia deosebirea calitativă, ar fi utilă de adoptat în metodică pregătirii fotbalistilor.

Sarcinile perioadei pregătitoare

de iarnă

Principalele sarcini ale acestei perioade, care începe în primele zile ale lunii ianuarie și durează până în a doua jumătate a lunii februarie, fiind se reiau jocurile de cupă și de campionat, sînt următoarele:

a. Creșterea treptată, pînă la un înalt nivel, a capacității de muncă a organismului, pe baza sporirii indicilor morfologici și funcționali ai acestuia.

b. Dezvoltarea și perfecționarea continuă a calităților fizice, precum și a unei mari varietăți de priceperi și deprinderi de mișcare, condiție pentru includerea corectă și eficientă a elementelor și procedurilor tehnice în diversitatea acțiunilor tactice.

c. Concomitent cu consolidarea elementelor și procedurilor tehnice însușite în activitatea anterioară, să se adopte altele noi, dovedite a fi deosebit de eficiente în fotbalul modern, să fie perfecționată totodată capacitatea de aplicare a acestora la condițiile concrete ale jocului, pe baza concepției tactice a echipei respective.

d. Educarea încrederii în posibilitățile de afirmare ale echipei, cu atât mai mult cu cît în această perioadă, pe baza promovării copiilor și juniorilor mai ales, efectivul loturilor suferă unele modificări.

e. Realizarea tuturor sarcinilor instructiv-educative la nivelul cerințelor perioadei competiționale și, desigur, obținerea formei sportive.

Din analiza succintă a acestor sarcini rezultă că trăsăturile de bază ale acestei perioade sînt acumularea și finisarea, pe toate planurile, de la indicii funcționali la cei tehnico-tactici.

Pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere ale acestei perioade, antrenorii trebuie să insiste asupra asigurării condițiilor corespunzătoare de lucru (săli și terenuri, echipament, cameră de baie etc.).

Dinamica repartizării componentelor antrenamentului în această perioadă depinde de mai mulți factori (starea timpului, gradul de pregătire a jucătorilor în concordanță cu activitatea desfășurată de fiecare în cadrul perioadei de odihnă etc.).

namentului fotbalistilor și în acest sens subliniem mai întâi necesitatea împărțirii acestei perioade în două etape.

Particularitățile repartizării

componentelor (factorilor) antrenamentului în prima etapă

În prima etapă (durată 3—4 săptămîni), ponderea componentelor antrenamentului (și nu succesiunea lor ca elemente de sine stătătoare) este următoarea: pregătirea fizică, pregătirea tehnică și pregătirea tactică. Deci, programarea componentelor (factorilor) antrenamentului nu se face succesiv, fiecare ocupînd un loc exclusiv în anumite intervale ale pregătirii, ci vor fi tratate simultan, dar diferențiat ca procentaj. Cu alte cuvinte, în ciclurile săptămînale vor fi cuprinși toți factorii antrenamentului, în procente variabile.

La început, datorită utilizării în perioada odihnei active a eforturilor de intensitate medie, precum și faptului că jucătorii au beneficiat de un

fortului este determinată de faptul că în prima etapă accentul cade asupra sporirii indicilor de pregătire fotbalistilor și sint necesare repetări. În a doua, modelarea pregătirii jucătorilor în vederea obținerii formei sportive se realizează mai ales pe seama intensității efortului.

În primul și al doilea ciclul săptămînal al etapei întia, volumul efortului crește treptat, intensitatea se menține la un nivel mediu, punctat din cînd în cînd cu eforturi de intensitate submaximală și chiar maximală (atît în privința prelucrării calităților fizice cît și a execuțiilor tehnice). În săptămînile următoare, tot pe baza unui volum de efort crescut, se vor programa în fiecare lecție un număr sporit de exerciții cu intensitate submaximală și maximală, de asemenea manieră încît spre sfîrșitul primei etape să se obțină în special un grad de pregătire fizică ridicat, drept bază pentru trecerea treptată la realizarea formei sportive.

În prima etapă a perioadei pregătitoare se vor programa, în special la echipele participante în campionatele republicane, antrenamente zilnice. În primul ciclul săptămînal, durata lor poate fi de 60—70 de minute, iar în următoarele 90—120 de mi-

glijarea volumului de muncă al jucătorilor. De fapt, volumul scade inevitabil, mai ales pe seama reducerii numărului antrenamentelor săptămînale. De la antrenamente zilnice (și chiar de două ori pe zi), specifice primei etape, se trece la programarea a 5—6 lecții săptămînale, iar în final la 4—5, cu o durată medie de circa 100 de minute. Dar diminuarea volumului de muncă nu se referă la cantitatea de lucru mecanic din cuprinsul lecției, ci la încălzirea generală a efortului din această etapă. În cadrul lecțiilor, volumul de muncă trebuie interpretat într-o nouă relație a sa, denumită densitatea efortului, prin care se înțelege raportul dintre cantitatea de lucru și unitatea de timp în care se desfășoară aceasta. Prin urmare, numărul de repetări a exercițiilor cu caracter tehnico-tactic sau de pregătire fizică se menține crescut, fiind încadrat într-o unitate de timp bine precizată (4—6 plonjoane într-un minut; 40 de șuturi la poartă reluînd mingi venite din centrări în 20 de minute etc.). Concomitent cu asigurarea densității efortului din antrenamente, trebuie să

rioadă competiționale gâșie izvorăște din lui modern, în care vent angrenate să în interval de o torii vor deveni apti solicitări (3 virful săptămînale) numai pregătire săptămînă fel de structură (în mijlocul săptămînii gramate jocuri ofic vor putea rezolva ac programarea, în cadu minal, miercuri sau antrenament „tare”, susținerea unui joc l fie din exersarea u bile să asigure sol mului la nivelul și lui din jocurile ofic

Alternarea j

a efortului c

Trebuie moderat deosebire intensitatea derea obținerii unor adaptare a funcționii

Echipa Progresul București la primul antrenament în aer liber în 1967

anumit interval de concediu, capacitatea de muncă a organismului este mai scăzută. Este logic astfel să se acorde mai multă atenție creșterii indicilor pregătirii fizice, cu toate că printre mijloacele ciclului săptămînal sînt incluse elemente de tehnică și chiar acțiuni tactice.

Repartizarea componentelor

în a doua etapă

Aceasta durează 3—4 săptămîni iar repartizarea factorilor antrenamentului în ciclurile săptămînale se va face în proporții corespunzătoare condițiilor concrete ale jocului. Deci, spre deosebire de prima etapă, unde exercițiile vizează un efect predominant analitic, necesar sporirii indicilor fiecărui factor al antrenamentului, în etapa secundă pregătirea jucătorilor capătă un caracter mai glo-

balizat, înca din prima săptămînă se pot efectua două antrenamente pe zi (dimineața și după-amiază), ambele cu o durată de 60—70 de minute. În ciclurile săptămînale ale primei etape pot fi utilizate cu rezultate remarcabile complexe de exerciții executate prin procedeu „în circuit” și în mai mică măsură (fiind mult mai indicate în a doua etapă), complexe de exerciții după metoda „intervalor”.

Dacă pregătirea jucătorilor se face centralizat, încă din prima săptămînă se pot efectua două antrenamente pe zi (dimineața și după-amiază), ambele cu o durată de 60—70 de minute. În ciclurile săptămînale ale primei etape pot fi utilizate cu rezultate remarcabile complexe de exerciții executate prin procedeu „în circuit” și în mai mică măsură (fiind mult mai indicate în a doua etapă), complexe de exerciții după metoda „intervalor”.

Într-un număr viitor vom reveni cu referiri mai largi asupra acestor metode.

Între volumul și intensitatea

efortului se statornicește un nou

sporească și preocuparea pentru stabilirea intensității efortului, exprimată, de obicei, prin precizarea indicilor de efectuare a exercițiilor, față de capacitatea de muncă maximă a organismului (70—80—90% din capacitatea de viteză, de forță etc. a jucătorului). Deci, dacă trasul la poartă este programat de 20 de ori cu fiecare picior, dar se desfășoară în 40 de minute și numai cu 1/2 din indicii de viteză și de forță necesari în jocuri, se prea poate ca densitatea și intensitatea efortului să nu corespundă sarcinilor urmărite în această etapă.

Pentru asigurarea densității și intensității efortului în vederea obținerii indicilor necesari de pregătire precum și a formei sportive, antrenorii trebuie să stabilească structuri de exerciții care să asigure perfecționarea tehnicii, a pregătirii fizice etc. în condițiile acțiunilor de joc. Deci, cu deosebire în această etapă, se cere o riguroasă organizare a antrenamentelor

și a execuțiilor tehnice tipice solicitări ale joc studierii structurii acți precum și a efortului cialității au ajuns la pregătirea jucătorilor mai ales pentru a f eforturi intense, repet multe ori într-un joc, oscilează între 10—45

Ținînd seama că în a perioadei pregătitoare cest gen de eforturi a nemijlocită cu obținerea tive, antrenorii trebuie : numeroase exerciții cu solicită timp de cîteva cunde depunerea unor maxime și maxime exersării acestora cu ps rite mărimi constituie, zultă din practica am cea mai indicată cale a menținere a formei sport să se bucură de întreg antrenorilor

START ÎN 1967!

FOTBALIȘTII DIN CATEGORIA A

AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Așadar, vacanța s-a terminat. A trecut ca o pădere... Parcă ieri asistam la ultimul meci de campionat al sezonului, la poalele Timpei... După acest meci, activității competiționale interne pe 1966 i s-a pus punct.

Vrînd-nevrînd, fideliul fotbalului, iubitorii lui verificați, căljiți în arșiță și ger, în ploaie și ninsoare, în aprige controverse cu alți pasionați ai balonului, au abandonat duminicalele peregrinări spre bulevardul Muncii sau Dealul Spirii. Adunați prin agențiile Loto-Pronosport, i-am mai văzut pe cîte unii păzind focul sacru al fotbalului. Discuțiile lor însă trădau, în pofida nedezmințitului patos, o undă de tristețe. Nu mai ieșiseră „la teren”.

De cîteva zile însă, totul a reintrat aproape în „normal”. Jucătorii, în treninguri și cu ciupilici pe cap, au luat primul contact cu terenurile albe de nea. A fost de ajuns un singur zvon și cei mai temerari dintre microbiști și-au și făcut apariția la antrenamente. E frig, gerul mușcă, dar ei „bat step ca să se încălzească” și discută, discută aprins despre jucători, despre echipă. Doar nu s-au mai văzut de un an!... Se calculează șanse: cine termină pe primul loc, cine retrogradează, cine cîștigă titlul de golgeter și cîte altele. Alții preferă să nu se amestece și tac, schițînd din cînd în cînd cîte un zîmbet.

Nu începe nici o îndoielă, a început fotbalul... Publicăm mai jos, primele reportaje și informații de la antrenamentele echipelor:

Jucătorii Rapidului fac, concomitent, antrenamente de sală și teren. Iată-l într-o ședință de gimnastică, în sală.

La telefon, antrenorul „squadrei” oltene...

Miercuri dimineața am cerut legătura cu Clubul sportiv Universitatea din Craiova. O coincidență plăcută: cel care a răspuns la apel era chiar antrenorul echipei — ROBERT COSMOVIC. După tradiționala urare „La mulți ani pe '67”, tînărul antrenor al „squadrei” oltene ne-a pus în temă cu preocupările sale cotidiene.

— Deocamdată întîlnirea de azi are ca scop „inventarierea” echipei, ca să zic așa, și efectuarea vizitei medicale. Toată lumea a răspuns „prezent” la apel, afară de Cîrciumărescu și Oblomenco plecați în turneu în Africa cu reprezentativă de tineret a României. După aceea pornim serios la muncă. 26 februarie bate la ușă.

— Deci se poate intra în revistă că și la Craiova au început pregătirile?

— Fără discuție! Din acest moment începem să punem în aplicare planul de „bătăie” al echipei.

— Vreți să dați și cîteva amănunte?

— Notați: pînă la primul joc cu balonul am pre-ăzut să facem cîte 6 antrenamente pe săptămîna, alternativ — trei la sală și trei afară. De la 10 ianuarie pînă la 24 ale lunii, pregătirile vor fi continue la Herculane, fapt ce va da posibilitatea ca jucătorii care au avut diverse traumatisme în timpul campionatului să poată urma un tratament de refacere.

— Pe cînd primul joc cu balonul?

— Dacă previziunile meteorologice ale lunii acesteia nu vor fi infirmate, atunci, conform planificării, pe 26 ianuarie vom întîlni o echipă de categoria C. De fapt, de la acea dată

pînă la începerea campionatului, vom susține, la mijlocul și la sfîrșitul săptămîinii, o serie de meciuri amicale în compania unor formații din categoriile C, B și A. Ne gîndim și la un turneu în străinătate, dar acesta nu depinde numai de noi. În schimbere pot să vă spun că în tabăra noastră domnește optimismul.

— Va referiți la păstrarea titlului de lider?

— Nu numai la acesta ci și la posibilitățile pe care le avem de a oferi spectatorilor, fie ei din Craiova, București, Ploiești sau din celelute orașe, partida de un și mai ridicat nivel tehnic decît anul trecut.

Anticipînd reușita oltenilor, le transmitem din toată inima: „Să fie într-un ceas bun”.

Silviu TEODOREANU

NOUTĂȚI ÎN ANTRENAMENTUL RAPIDULUI

Pe podiumul sălilor de gimnastică de la Giulești, în fața prof. Victor Stănculescu, antrenor al echipei Rapidului, sînt alinați Andrei, Motroc, Dan, Greavu, Ștefan, Costea, Dinu, Jamalschi, Georgescu, Mitrol, Codreanu, Kraus, Neagu și Pareșura, Lipsesc Răducanu — plecat în Africa cu lotul de tineret, Lupescu, Născuțescu, Dumitriu II și Ion Ionescu — componentii al lotului olimpic, aflat în America de Sud. Se face prezență, se explică conținutul ședinței de pregătire, apoi se aude un semnal scurt de fluter. Odată cu primul paș făcuți de-a lungul sălilor, rapidistii inaugurează anul lor fotbalistic 1967, an în care speranțele giuleștene sînt mai mult ca oricînd nevoia de a se ști plantate pe terenul muncii fără compromisuri.

Antrenamentul decurge alit de firesc, de normal, de parcă ne-am afla în pînă campionat. Senzația este cu atît mai evidentă cu cît, după minutele de pregătire fizică generală, apar... mingile.

— Nu e prea devreme?

— Deloc, ne răspunde antrenorul

Stănculescu, care de pe margine privește liniștit la lucrul individual al băleților lui. După un scurt răgaz de cîteva zile, impus de sărbătorile de An Nou, astăzi ne reluăm pregătirile. Primul antrenament din 1967 este de fapt continuarea celor efectuate pînă către sfîrșitul lui '66, ținta noastră principală din aceste zile fiind ridicarea treptată a efortului.

— Pînă la primele meciuri nu mai e mult. Totuși ni se pare prematur să discutăm despre unele inovații în jocul Rapidului. În schimb, poate că ar fi de amintit unele scheme înnoitoare în maniera sa de pregătire.

— În această privință avem, într-adevăr, unele noutăți. Mai întîi faptul că de la bun început Rapidul va efectua antrenamente globale. Cu alte cuvinte, din prima și a anului pregătirea echipei are în vedere toate capitolele. În al doilea rînd, acesta fiind de fapt cel mai important aspect, de acum încolo antrenamentul, gradul său de eficacitate, precum și urmările lui asupra randamentului jucătorului vor presupune responsabilitatea ambelor părți. Ca să fim mai clar, precizez că de-acum înainte, la Rapid, antrenorii vor răspunde numai de pregătirea fizică generală a echipei, se vor îngriji de însușirea noțiunilor de tactică și, în general, vor răspunde de randamentul dat de echipă în joc. De partea cealaltă, jucătorul îl revine datorită de a se îngriji de sine, făcîndu-se responsabil în fața clubului de pregătirea sa tehnică, de randamentul personal în antrenament și joc, și de recuperarea posibilităților sale fizice după eforturile depuse în întîlnirile susținute sau la pregătire.

— Trebuie înțeles că jucătorul va avea de-acum înainte o libertate absolută în pregătirea sa personală?

— Alit de absolută încît singurul răspunzător de nivelul său tehnic

va fi jucătorul însuși. Singur își va hotărî prezența în formație.

— Constat că noul principiu de antrenament este aplicat începînd chiar de azi. Se poate trage cumva concluzia că în această parte a antrenamentului, cînd fotbalistul pare că face cu mingea sau fără ea ce-l taie capul, rolul antrenorului dispare?

— Nicidecum. Cunoaștem slăbiciunile tehnice, și nu numai pe acestea, ale fiecărui jucător de-al nostru și în absolută cunoștință de cauză noi indicăm fiecărui pe ce anume elemente să-și axeze eforturile personale. Cî — conștientos o va face, asta îl privește.

— Am observat că, exceptînd pe cel plecat în loturile de tineret și olimpic, prezența este bună. Aveți eventuale neplăceri în legătură cu lotul echipei?

— Nu. Disponem de același efectiv cu care am încheiat turul campionatului. Poate că, totuși, vom adăuga alți doi-trei tineri la cei pe care-i avem acum, dar aceasta, cum să spun, va depinde numai de ei înșiși.

— Cum ați periodizat răstimpul pînă la revanșa cu Petrolul?

— De la 3 la 8 ianuarie, în București, apoi pînă la 19 ale lunii, vom face o cură de oxigenare, încheiată cu un joc în compania unei diviziuni C. Vom continua preparatiunile în capitală pînă la 1 februarie, cînd vom întîlni o colegă de A, după care vom pleca, probabil, într-un scurt turneu peste hotare. După el, din nou pregătiri și apoi jocul, răsăm din toamnă, cu inarea noastră revăla, Petrolul, la 15 februarie.

— Apoi, peste o săptămîna — returul.

— În care noi ne punem mîile speranțe.

— Vă dorim mult spor în pregătire!

N. S.

DEBUT TIMPURIU LA FARUL

N-am putea spune că la sfîrșitul acestui an echipa constănțeană a încheiat prima parte a campionatului. Restanțieră, din motive obiective, cu două „examene”, ea se pregătește asiduă pentru ca meciurile cu Petrolul (Constanța 15 februarie) și Steaua (București 19 februarie) să fie promovate cu succes. Obținînd trei puncte în aceste meciuri, echipa de pe malul mării ar deveni, retroactiv, campioană de toamnă! Deci pentru Farul, debut timpuriu în noul an.

„Ne așteaptă un sezon foarte greu, care începe mai devreme ca de obicei cu meciuri oficiale — ne-a spus antrenorul principal VIRGIL MĂRDĂRESCU. Adăugînd faptul că primii noștri adversari sînt echipe puternice (Petrolul, Steaua și Rapid, cu ultima jucînd în prima etapă a returului), rezultă clar că trebuie să pornim în noul an bine pregătiți.

După o prealabilă vizită medicală (nu mă gîndesc la ceva afecțiuni sau maladii, ci numai la... kilograme!), la 4 ianuarie am început pregătirile în vederea noului sezon (avem planificate 21 de antrenamente). Pînă la 18 ianuarie accentul va cădea pe pregătirea fizică generală, antrenamentul fiind zilnic efectuat în aer liber și individualizat. Vom lucra astfel cu două grupe: prima — cu jucătorii care au lipsuri în ceea ce privește forța și viteza, iar secunda — cu-prinzînd jucătorii care au nevoie de îmbunătățiri în privința îndemînării și rezistenței”.

„Cred că „secretul” nostru în tur a constă tocmai

în respectarea principiului individualizării în antrenament, adăugă PETRE COMĂNIȚĂ, antrenorul secund al Farului. Avem deci tot temelul să perseverăm pe acest drum.

Jucătorii trebuie însă să ne ajute în continuare, printr-un real „antrenament invizibil”. Numai astfel vom putea obține o formă timpurie care să aibă totuși... longevitatea necesară întregului retur!”.

„În perioada a doua (18 ianuarie — 1 februarie), continuă V. MĂRDĂRESCU, vom începe pregătirea fizică specifică, pe care o vom îmbina cu cea tehnico-tactică, astfel ca să ne poată permite plasarea antrenamentelor în condiții de joc. Întrucît la noi, în Constanța, în această perioadă clima este foarte aspră și obișnuitele viscole pun befe în roate antrenamentelor în aer liber, ne vom deplasa în Bulgaria în prima decadă a lunii februarie, pentru un turneu de 3 jocuri la Varna, Burgas și Tolbuhin. Clima blîndă din această regiune a țării vecine favorizează pregătirile acestei perioade precumpeționale în compania unor echipe redutabile, prin care urmăm omogenizarea formației și intrarea ei în formă.

Sperăm apoi, ca pînă la începerea returului să lichidăm cu bine conturile restante ale anului trecut și să putem astfel aborda noul sezon dintr-o poziție fruntașă, pe baza unei pregătiri corespunzătoare”.

Paul SLĂVESCU

La 29 ianuarie: Steaua — Dinamo București

Amănunte despre programul pregătirilor fotbalistilor de la Steaua le-am primit de la antrenorul secund Ștefan Onisie. Miercuri, 4 ianuarie, jucătorii militari și-au început antrenamentele. Indiferent de starea vremii, lotul bucureștean va efectua cîte două antrenamente zilnice, unul în sală, altul afară, în cadrul cărora vor fi incluse și cele 15 minute ale programului matinal de învioreare.

Primul joc de verificare al echipei Steaua va avea loc la 29 ianuarie, în compania dinamovis-

tilor bucureșteni, întîlnire care pare să devină tradițională pentru fiecare început de primăvară. Preocupările antrenorilor Ilie Savu și Ștefan Onisie sînt îndreptate actualmente și către pregătirea și promovarea unor jucători talentați din echipele de juniori ale clubului. Semnificativ în acest sens este faptul că pînă în prezent au fost incluși în lotul primei formații juniorii Tătaru (fratele fostului extrem stînga al echipei militare), Niștor, Danu, Nae și Savu (fiul antrenorului Ilie Savu).

LA TELEFON MONTEVIDEO...

MONTEVIDEO, 4 (Prin telefon de la trimisul nostru special).

În hall-ul hotelului „Ermitage” din capitala Uruguayului, de unde vorbesc acum, jucătorii echipei olimpice a țării noastre s-au strâns în jurul cabinei telefonice. Vestea că sintem chemați de București i-a făcut să freacă. Sint emoționați, știind că la celălalt fir se află cineva din țară, că sint, măcar în acest fel, în contact cu melegurile natale.

Plecați din București în dimineața zilei de vineri 30 Decembrie, am zburat mai întâi pînă la Roma, de unde am luat un alt avion cu care am zburat pînă la Madrid. Am făcut apoi un „salt” pe continentul african, la Dakar. Iar, de aici, a urmat traversarea aeriană a Atlanticului, încheiată pe fărul brazilian, la Recife. Lunga noastră călătorie, de peste 33 de ore, s-a încheiat în seara zilei de 31 decembrie, cînd am sosit la Montevideo, unde forurile conducătoare fotbalistice locale ne-au făcut o excelentă primire, înconjurînd delegația noastră cu o atenție deosebită.

De altfel, întreaga presă locală se ocupă, pe spații largi, de sosirea fotbalistilor noștri în Uruguay, publicînd articole despre fotbalul românesc, date personale ale componentilor lotului nostru olimpic, fotografii. Pînă acum, antrenorii Bazil Marian și Va-

lentin Stănescu au ținut 5 antrenamente, la care au fost prezenți numeroși ziaristi și fotoreporterii care au publicat apoi ample reportaje și fotografii pe cîte o jumătate de pagină.

Jucătorii noștri, care s-au resimțit după lunga călătorie București — Montevideo, s-au refăcut acum, sint cu toții sănătoși și așteaptă cu încredere viitoarele

nițivat formația, dar a dat publicității lotul de 22 de jucători. Pentru a vă face o idee asupra potențialului primului nostru adversar din acest turneu, menționez „amănuntul” că lotul cuprinde 7 jucători de la Penarol (echipa cîștigătoare a „Cupei intercontinentale”) și 6 jucători de la Independiente.

Ziarele de azi subliniază im-

a României aliniază următorul „unsprezece”:

Constantinescu — Sătmăreanu, Boc, Florea, Deleanu — Năftă-năllă, Libardi — Năsturescu, Frățilă, Ionescu, Györfi.

Cel de-al doilea meci în Uruguay îl vom susține, tot în noaptea, în ziua de 7 ianuarie, în compania aceluiași adversar.

Vom părăsi apoi Montevideo, îndreptîndu-ne spre Chile, țara care a găzduit în 1962 turneul final al campionatului mondial, ediție la care ea s-a clasat pe locul al treilea.

În ziua de 10 ianuarie vom susține la Santiago de Chile un joc cu o formație de club, iar pe 12 ianuarie ne așteaptă un meci foarte greu, cu echipa reprezentativă a țării. Ducem, de asemenea, tratative pentru un al treilea joc în Chile, pentru ziua de 14 sau 15 ianuarie, cu o echipă de club.

Turneul nostru se încheie în Brazilia, unde sintem invitați să participăm la un turneu (18-22 ianuarie) programat la Belo Horizonte. La acest turneu vor participa, în afară de echipa olimpică a României, formațiile braziliene Cruzeiro, Atletico Gerais și probabil o formație din Argentina.

În jurul datei de 25 ianuarie ne vom întoarce în țară.

- București-Montevideo în 33 de ore
- Reprezentativa română în centrul atenției presei uruguayene
- Primul meci cu naționala Uruguayului în lotul căreia figurează 7 jucători de la Penarol și 6 de la Independiente. Sîmbătă 7 ianuarie revanșa.
- O partidă cu Chile și participarea la turneul de la Belo Horizonte din Brazilia.

evoluii pe continentul sud-american.

Primul meci va avea loc astăzi seară în noaptea (N.R. meciul a avut loc ieri, dar din cauza diferenței de orar n-am putut obține rezultatul) în compania echipei naționale a Uruguayului, care se pregătește pentru apropiata deschidere a campionatului inter-țări al Americii de Sud.

Federația uruguayană n-a defi-

portanța acestui meci, ca ultimă verificare înaintea campionatului Americii de Sud, arătînd că românii practică un fotbal de calitate, cu care uruguayenii au făcut cunoștință în primăvară la București. În cadrul aceluiași reportaje se subliniază frumoasa primire de care uruguayenii s-au bucurat în capitala țării noastre. În primul meci, echipa olimpică

„Fotografie de fotbal a anului 1966”, atri-DIALOG”, în care arbitrul rămîne

AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Dinamo

Obiectivele arădenilor

Și la Arad prima reuniune a fotbalistilor de categoria A a avut loc marți. Deși ea a coincis cu o ninsoare abundentă, jucătorii arădeni au efectuat antrenamentul inaugural în aer liber, pe stadionul lor, sub supravegherea antrenorilor.

Corespondentul nostru Mircea Mititeanu ne-a relatat telefonic că prima ședință de antrenament a formației locale a constat în exerciții de pregătire fizică, desfășurate pe durata a 70 de minute. Tot marți, înaintea antrenamentului propriu-zis, jucătorii arădeni au efectuat controlul medical, după care au făcut cunoștință cu obiectivele urmărite în viitorul sezon competițional: urcarea în clasamentul final al campionatului cu trei locuri, calificarea cel puțin pînă în sferturile de finală ale Cupei României, pregătirea a doi jucători pentru loturile A și olimpic și a altor trei, pentru selecționata de tineret.

Din discuția corespondentului nostru cu antrenorii formației U.T.A. a rezultat că pînă la începerea returului antrenamentele se vor desfășura zilnic, urmărindu-se mai întâi intrarea treptată în efortul obișnuit, ameliorarea forței și rezistenței, practicarea corectă și eficientă a jocului cu corpul, mobilitate mai mare în teren. Un accent deosebit va fi pus încă de la primele antrenamente pe lucrul individual al jucătorilor, în scopul însușirii sau perfecționării tuturor mijloacelor tehnice de stăpînire a balonului.

La antrenamentul de marți au participat Gornea, Weichelt, Bacoș, Mețcas, Igna, Chivu, Șchiopu, Tr. Popescu, Țirlea, Jac, Domide și Donciu. Ultimul, refăcut complet după accidentat la picior, și-a reluat pregătirile și speră să-și redonească locul în echipă. O singură absență motivată la antrenament: Czako II.

Aspirațiile Jiului

De ieri, încă o echipă și-a reluat pregătirile în vederea returului campionatului: Jiul. Jucătorii acestei echipe, care a constituit o plăcută surpriză a sezonului de toamnă prin calitatea și nota spectaculară a jocului său, s-au prezentat marți la un riguros control medical, iar miercuri s-au aliniat, la comanda antrenorului Ștefan Coidum, la startul primului antrenament.

DUPĂ ULTIMUL JOC OFICIAL...

Jiul nu și-a întrerupt activitatea după ultima partidă, disputată la 29 noiembrie în campionat. Dimpotrivă.

— Ce ați făcut în acest timp? I-am întrebat pe antrenorul Coidum.

— Antrenamente ușoare și jocuri amicale. La început la Petroșeni, apoi la Caransebeș și Oțelul Roșu, unde am jucat; un meci am susținut și la Herculane. Am folosit efectul de jucători din campionat, mai puțin Libardi — chemat în lotul olimpic și Crăciun, reținut de plăcute chestiuni familiare: de vreo lună este tatăl unei fetițe...

La 19 decembrie ne-am împoiat la Petroșeni, iar din ziua de 23 am luat o scurtă vacanță. Nu înaintea însă de a face — în cadrul secției noastre — analiza activității din toamnă.

Interesant este de subliniat că la această ședință de analiză a comportării echipei Jiul au participat — în afară de reprezentanții ai UCFS, membri din conducerea asociației sportive, biroul secției și jucătorii — și numeroși spectatori, care au fost invitați în mod special la dezbaterile activității echipei lor. Și contribuția lor a fost prețioasă.

PROGRAMUL PENTRU IANUARIE—FEBRUARIE

— În linii mari, cum v-ați planificat pregătirea pînă la începerea returului?

— Pînă la 22 ianuarie vom face antrenamentele obișnuite în această perioadă, iar de la data amintită vom începe jocurile de pregătire, programate duminică — miercurea (sau joia) — duminică, în compania unor parteneri de valoare din ce în ce mai ridicată. În ultimele meciuri amicale vom înfrîna echipe de „A” (U.T.A. — în mod sigur — și Politehnica Timișoara — probabil). Lotul cuprinde

LA TELEFON MONTEVIDEO...

MONTEVIDEO, 4 (Prin telefon de la trimisul nostru special). În hall-ul hotelului „Ermitage” din capitala Uruguayului, de unde vorbesc acum, jucătorii echipei olimpice a țării noastre s-au strins în jurul cabinei telefonice. Vestea că sîntem chemați de București i-a făcut să freacă. Sînt emoționați, știind că la cîțelalt fir se află cineva din țară, că sînt, măcar în acest fel, în contact cu melegurile natale.

Plecați din București în dimineața zilei de vineri 30 Decembrie, am zburat mai întâi pînă la Roma, de unde am luat un alt avion cu care am zburat pînă la Madrid. Am făcut apoi un „salt” pe continentul african, la Dakar. Iar, de aici, a urmat traversarea aeriană a Atlanticului, încheiată pe tărîmul brazilian, la Recife. Lunga noastră călătorie, de peste 33 de ore, s-a încheiat în seara zilei de 31 decembrie, cînd am sosit la Montevideo, unde forurile conducătoare fotbalistice locale ne-au făcut o excelentă primire, înconjurînd delegația noastră cu o atenție deosebită.

De altfel, întreaga presă locală se ocupă, pe spații largi, de sosirea fotbalistilor noștri în Uruguay, publicînd articole despre fotbalul românesc, date personale ale componentilor lotului nostru olimpic, fotografii. Pînă acum, antrenorii Bazil Marian și Val-

entin Stănescu au ținut 5 antrenamente, la care au fost prezenți numeroși ziaristi și fotoreporteri care au publicat apoi ample reportaje și fotografii pe cite o jumătate de pagină. Jucătorii noștri, care s-au resimțit după lunga călătorie București — Montevideo, s-au refăcut acum, sînt cu toții sănătoși și oșteapă cu încredere viitoarele

nitivat formația, dar a dat publicității lotul de 22 de jucători. Pentru a vă face o idee asupra potențialului primului nostru adversar din acest turneu, menționăm „amănuntul” că lotul cuprinde 7 jucători de la Penarol (echipa cîștigătoare a „Cupei intercontinentale”) și 6 jucători de la Independiente.

Ziarele de azi subliniază im-

a României aliniază următorul „unsprezece”:

Constantinescu — Sătmăreanu, Boc, Florea, Deleanu — Năftă-năilă, Libardi — Năsturescu, Frățilă, Ionescu, Györfi.

Cel de-al doilea meci în Uruguay îl vom susține, tot în noaptea, în ziua de 7 ianuarie, în compania aceleiași adversar.

Vom părăsi apoi Montevideo, îndreptîndu-ne spre Chile, țara care a găzduit în 1962 turneul final al campionatului mondial, ediție la care ea s-a clasat pe locul al treilea.

În ziua de 10 ianuarie vom susține la Santiago de Chile un joc cu o formație de club, iar pe 12 ianuarie ne așteaptă un meci foarte greu, cu echipa reprezentativă a țării. Ducem, de asemenea, tratative pentru un al treilea joc în Chile, pentru ziua de 14 sau 15 ianuarie, cu o echipă de club.

Turneul nostru se încheie în Brazilia, unde sîntem invitați să participăm la un turneu (18-22 ianuarie) programat la Belo Horizonte. La acest turneu vor participa, în afară de echipa olimpică a României, formațiile braziliene Cruzeiro, Atletico Brasilia și probabil o formație din Argentina.

În jurul datei de 25 ianuarie ne vom întoarce în țară.

- București-Montevideo în 33 de ore
- Reprezentativa română în centrul atenției presei uruguayene
- Primul meci cu naționala Uruguayului în lotul căreia figurează 7 jucători de la Penarol și 6 de la Independiente. Simbătă 7 ianuarie revanșa.
- O partidă cu Chile și participarea la turneul de la Belo Horizonte din Brazilia.

evoluii pe continentul sud-american.

Primul meci va avea loc astăzi seară în noaptea (N.R. meciul a avut loc ieri, dar din cauza diferenței de orar n-am putut obține rezultatul) în compania echipei naționale a Uruguayului, care se pregătește pentru apropiata deschidere a campionatului inter-țărilor Americii de Sud. Federația uruguayană n-a defi-

portanța acestui meci, ca ultimă verificare înaintea campionatului Americii de Sud, arătînd că românii practică un fotbal de calitate, cu care uruguayenii au făcut cunoștință în primăvara la București. În cadrul aceluiași reportaje se subliniază frumoasa primire de care uruguayenii s-au bucurat în capitala țării noastre. În primul meci, echipa olimpică

fie de fotbal a anului 1966", atri-DIALOG", în care arbitrul rămîne

EGORIA A AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

La ora 16, la Dinamo Obiectivele arădenilor

Dacă intrai în cabina jucătorilor dinamoviști înaintea primului lor antrenament din acest an, aveai impresia că ecul rebelionului nu s-a mai încă: voia bună nu mai era încă: vora de rezervă... cîntarul, cel mai tachinat a țesit Căel Ene ucătorul de rasă, glumea antrenorul Traian Ionescu, la cîntar se de, după vacanță (!). Acesta și-a și insă revanșa pe teren, înscrinînd imul gol al anului, printr-un sut mbă de la 30 de metri care s-a gurat printre cei doi oameni de ipade, ce alăturiau barele unei rfi a aproximativ 2 metri!

care relaxată. În lotul dinamovist deapnește o sîndioasă emulație pen- trul în loc în formație „Veteranii” s-și mîsurile de încîmîntare a lo- tului. „Jutina concret la „grefarea” vîgîncea o „vustror”, astfel ca în- reaga echipă să funcționeze mai bine. Printre din moșiștii sînt acum 6 ac- tualii internaționali A (Dăicu, Pops, Nunweiller III, Gherghel, Pircălab, Frățilă) și 6 din lotul național de juniori (Dimitrache, Dinu, Ciupitu, Ionescu N., Ionescu „Ch. Marica”) iar titularii țării se obțin numai pe bază de vîltoare și forță.

Aceștea nu se pot sînt materializa ne depita: decît în orele astăzi de antrenament, ce efort pentru per- fecționare se ține și a condiției fizice. Iată deci subtriatul triatului și vîltoare pe Pircălab, Popo, Dăicu, Octavian Popescu, Gherghel, Nunweiller IV, alături de Marica, Dimitrache și ceilalți din „noul vol-” dinamovist cum zburdau pe terenul acoperit cu omăt, „ariniu” cu crampeanele de pară încercau să scoată la iveală firul încă nevăzut al terbiș primăvarații, mișcă pofta lor de joc, dorința de a se pregăti cit mai bine pentru reînceperea cam- pionatului.

S. P.

... și o prezență înedită în lot: hetul dinamovist Florin Cheran (19 s, săritor în înălțime cu perfor- tanța de 1,90 m), care continuă ex- antrenamentul început cu fostul atlet brvu, punîndu-și candidatura pen- tru echipă pe baza evenimentului atle- tic — fotbal.

După cum ne-a declarat Traian Ionescu, antrenamentele începuse 3 ianuarie vor fi continuate zil- nic în aer liber, pînă la 22 ianuarie, urmărindu-se pregătirea ecii generală. În acest interval de timp, explorările funcționale și con- sililele medicale vor fi la ordin în lot. Între 22 ianuarie și 5 februa- rie, vom susține și patru jocuri de calificare cu Steaua, Steagul roșu, lot național de juniori și o echipă de categorie regională. Va urma un urneu peste hotare (întra 5-20 fe- bruarie) ca apoi, perioada premer- sorilor returului să definească for- ma dinamovistă.

... cum spunea Lică Nunweiller, „măștii” a început chiar din prima sîncă de pregătire, care a durat de minute și a avut ca scop reado- rirea organismului printr-o miș-

Și la Arad prima reuniune a fotbalistilor de categoria A a avut loc marți. Deși ea a coincis cu o ninsoare abundentă, jucătorii arădeni au efectuat antrenamentul inaugural în aer liber, pe sta- dionul lor, sub supravegherea antrenorilor.

Corespondentul nostru Mircea Mititeanu ne-a relatat telefonic că prima ședință de antrenament a formației locale a constat în exerciții de pregătire fizică, desfășurate pe durata a 70 de minute. Tot marți, înaintea antrenamentului propriu-zis, jucătorii arădeni au efectuat controlul medical, după care au făcut cunoștință cu obiectivele urmărite în viitorul sezon competițional: urcarea în clasamentul final al campionatului cu trei locuri, calificarea cel puțin pînă în sferturile de finală ale Cupei României, pregătirea a doi jucători pentru loturile A și olimpic și a altor trei, pentru selecționata de tineret.

Din discuția corespondentului nostru cu antrenorii formației U.T.A. a rezultat că pînă la începerea returului antrenamentele se vor desfășura zilnic, urmărindu-se mai întâi intrarea treptată în efortul obișnuit, ameliorarea forței și rezistenței, practicarea corectă și eficientă a jocului cu corpul, mobilitate mai mare în teren. Un aspect deosebit va fi pus încă de la primele antrenamente pe lucrul individual al jucătorilor, în scopul însușirii sau perfecționării tutu- rilor mișcărilor tehnice de stăpînire a balonului.

La antrenamentul de marți au participat Gornea, Weichelt, Birău, Bacoș, Mețcas, Igna, Chivu, Schiopu, Tr. Popescu, Tîrlea, Axente, Juc. Demide și Donciu. Ultimul, refăcut complet după acci- dentul sîntit la picior, și-a reluat pregătirile și speră să-și redob- bindească locul în echipă. O singură absență motivată la antrena- mentul inaugural: Ozako II.

Aspirațiile Jiului

De ieri, încă o echipă și-a reluat pregătirile în vederea returului campionatului: Jiul. Jucătorii acestei echipe, care a constituit o plăcută surpriză a sezonului de toamnă prin calitatea și nota spectaculară a jocului său, s-au prezentat marți la un riguros control medical, iar miercuri s-au... aliniat, la comanda antrenorului Ștefan Coidum, la startul primului antrenament.

DUPĂ ULTIMUL JOC OFICIAL...

Jiul nu și-a întrerupt activitatea după ultima partidă, disputată la 29 noiembrie în campionat. Dimpotrivă.

— Ce ați făcut în acest timp? I-am întrebat pe antrenorul Coidum.

— Antrenamente ușoare și jocuri amicale. La început la Petroșeni, apoi la Caransebeș și O- țetul Roșu, unde am jucat; un meci am susținut și la Herculane. Am folosit efectivul de jucători din campionat, mai puțin Libardi — chemat în lotul olimpic și Crăciun, reținut de plăcute chesti- uni familiare: de vreo lună este tatăl unei fetițe...

La 19 decembrie ne-am înapoiat la Petroșeni, iar din ziua de 21 am luat o scurtă vacanță. Nu înainte însă de a face — în cadrul secției noastre — analiza activității din toamnă.

Interesant este de subliniat că la această ședin- ță de analiză a comportării echipei Jiul au partici- pat — în afară de reprezentanții ai UCFS, membri din conducerea asociației sportive, biroul secției și jucătorii — și numeroși spectatori, care au fost invitați în mod special la dezbaterile activității e- chipei lor. Și contribuția lor a fost prețioasă.

PROGRAMUL PENTRU IANUARIE— FEBRUARIE

— În linia marș, cum v-ați planificat pregătirea pînă la începerea returului?

— Pînă la 22 ianuarie vom face antrenamentele obișnuite în această perioadă, iar de la data amîn- tită vom începe jocurile de pregătire, programate duminică — miercuri (sau joia) — duminică, în compania unor parteneri de valoare din ce în ce mai ridicată. În ultimele meciuri amicale vom in- duci echipe de „A” (U.T.A. — în mod sigur — și Politehnica Timișoara — probabil). Lotul cuprinde numai 16 jucători acum și de aceea caut prin ca- tegoriile mici elemente cu care să-l pot mari.

DORINȚELE ECHEPIE

— Și acum, o ultimă întrebare: ce dorințe aveți pentru retur?

— În primul rînd să ne menținem locul în pri- ma categorie, în care cu ani în urmă Valea Jiului era reprezentată cu cinste. Apoi, să ne continuăm munca pentru îmbunătățirea calității jocului, rea- lizînd însă și rezultate corespunzătoare, astfel în- cit să atingem numărul de puncte necesar rîmî- nerii în categoria A.

— Și... cum cîte puncte v-ați planificat?

— 14, după numărul jocurilor pe care le avem acasă, deși printre adversarii figurează și formații puternice ca Dinamo București și Steaua. Asta nu înseamnă însă că vom abdică de la orice velenitate în jocurile în deplasare. După cum — și aici nu- mesc un alt obiectiv al nostru — vom lupta cu toată ambiția și în Cupă.

— Numai atît ?

Un zîmbet și un răspuns prompt:

— Vrem să mai dăm jucătorii loturilor reprezen- tative. Am convingerea că Peronescu, Ion Vasile și Martinovici își pot găsi loc printre jucătorii se- lecționați, că merită această încredere.

Urările de succes, o stringere de mînă și un „la revvedere, pe curînd” au încheiat plăcuta convor- bire cu antrenorul Ștefan Coidum.

POATE AJUNGE GALAȚIUL

FOTBALUL
DIN REGIUNEA GALAȚI
ÎN CIFRE

- NUMARUL DE ECHIPE: 133
- 3 DE CATEGORIA B:
 - Siderurgistul Galați - locul 2
 - Oțelul Galați - locul 11
 - Progresul Brăila - locul 14
- 4 DE CATEGORIA C:
 - Gloria C.F.R. Galați - locul 8
 - Ancora Galați - locul 9
 - Unirea Focșani - locul 3
 - Fiamura roșie Tecuci - locul 14
- 14 ECHIPE DE REGIUNE
- Numărul jucătorilor legitimați: 6.200
- Numărul arbitrilor: 217
- Numărul terenurilor omologate: 68
- Numărul antrenorilor (calificați): 26

O REGIUNE

FRUNTAȘĂ

ÎN FOTBALUL

ROMÂNESC?

Din discuțiile pe care le-am avut cu factori de răspundere în sportul gălățean, cu antrenori și fotbaliști ca și cu numeroși iubitori ai jocului cu balonul rotund, era ușor de înțeles consensul tuturor, exprimat cu pasiune în dezideratul „VREM FOTBAL DE CALITATE, vrem să creștem, dorim ca regiunea noastră să se afirme pe arena fotbalului românesc”.

Autorul acestor rânduri își propune în cele ce urmează să prezinte bogata „argumentație locală” DE FAPT, suportul material al dezideratului de mai sus, încercând să arate unele contradicții care subminează țelul propus.

O comisie regională realistă

Nu întâmplător începem analiza noastră cu prima verigă a fenomenului, fotbalul de masă. Potențialul, un izvor nesecat de „materie primă” pentru fotbalul de performanță, de multe ori desconsiderat de cei care vor rezultate rapide, spectaculoase și care volesc MUNCA DE CREAȚIE în formarea fotbaliștilor, preferându-i diverse proceduri așezate.

În regiunea Galați, antrenorii și conducătorii au ajuns la concluzia că viitorul fotbalului local de performanță rezidă în munca de depistare și în creșterea a numeroșilor talente din furnicarul de echipe mici. Și pentru că această concluzie — la care au ajuns, reflexiv, și alții dar n-au luat măsuri concrete, eficiente — nu rămână la stadiul „vorbe frumoase”, comisia regională de fotbal, îndrumată nemijlocit de consiliul regional UCFS și chiar de președintele consiliului, T. Oprică, a stabilit ca în campionatul regional echipele să ațină — obligatoriu — 7 jucători având maximum 23 de ani (4 fiind sub 20 de ani).

Scoțând jucătorii vîrstnici, fără perspectivă, dînd cale liberă tinerilor, campionatul regional a devenit o treaptă utilă în formarea tinerilor fotbaliști care pe măsură ce se afirmă pot fi promovați la echipe de „C” și „B”.

Nerămînind la stadiul organizatoric, comisia regională, care a urmărit cu atenție desfășurarea partidelor din turul campionatului regional, a și operat o selecție în rîndul echipelor regionale, remarcînd un lot de vreo 30 tineri fotbaliști. Este vorba de Ene, Teodorescu (Dunărea Brăila), Neagu, Sterică (Metalul Brăila), Nicoară, Iepureanu (Voinea Horia), Sandu, Gales (Tractorul Galați), Vergu, Carst (Chimica Mărășești), Husar, Toma (SUT-ICMSG), Drăgan, Toma (Vitorul Rușefu), Ciulea, Andrei, (Lamorul Brăila) etc.

Acești tineri jucători, ca și alții, sînt urmărit în evoluția lor și este o certitudine faptul că mulți dintre ei — numele onora circula deja între antrenorii primelor echipe ale regiunii — vor fi promovați în viitorul apropiat în categorii superioare.

Considerăm că atitudinea și măsurile luate față de fotbalul din campionatul regional exprimă un punct de vedere realist, demn de remarcat.

Adăugînd și grija față de cele mai mici vîrstare — în regiunea Galați activează 4 centre de copii și juniori: „Vitorul” Galați (cu 80 de copii), „Dacla și Unirea” Brăila (120 de copii), „Unirea” Focșani (60 de copii) și „Fiamura roșie” Tecuci (60 de copii). Avem imaginea grijii cu care este pregătit viitorul fotbalistic al regiunii.

„Gemenele” din Galați și problemele lor

„Ancora” și „Gloria C.F.R.”, cele două echipe de categoria C înființate în Galați, sînt pe drept cuvînt considerate de localnici echipe gemene. Promovate în acest an în categoria C prima din campionatul regional, a doua fiind născută într-o fuziune, cele două echipe ocupă cam aceeași

parte a clasamentului (Ancora — locul 9, Gloria C.F.R. — locul 8), jocul lor are, de asemenea, multe puncte comune, iar problemele lor sînt, din păcate, de aceeași natură.

Ambele echipe au suferit în acest campionat de... criză de echipament. Fiind vorba de echipe care acum

au promovat, faptul surprinde. Nici măcar cu un echipament cum trebuie să nu fie gratificată de club o echipă promovată într-o categorie republicană?

Al doilea neceaz comun: terenurile. Ambele echipe nu au avut la dispoziție terenuri de antrenament. Gloria C.F.R. s-a antrenat pe terenul „Metalosport”, teren pe care mai curînd te așteptai să semene cineva porumb decît să faci fotbaliștii antrenament, într-afit de fidelă era asemănarea sa cu o tarla arată. Cit despre Ancora, antrenorul echipei, fostul internațional Dumitru Comșa, ne spunea că a făcut antrenamente pe „calea Prutului”, pe tășpane, pe lingă drum... „Unde să mai faci, în asemenea condiții, pregătirea tehnică cu jucătorii” — se plîngea, cu

deplin temel, antrenorul Comșa.

Am avut ocazia să vizitez în primăvară marele șantier naval Galați. La vreo 2-300 m. de mal, cam în dreptul babei de montare a uriașului cargou mineralier de 10.000 de tone, dat ulterior la apă, se afla terenul echipei șantierului — Ancora. Foarte mîndri de performanțele echipei lor în campionatul regional, virtual promovată în acea perioadă în „C”, unii dintre constructorii-fotbaliști mi-au arătat propriul teren, frumos așezat, nu-i vorbă, dar absolut impracticabil în urma ploilor. De atunci, echipa a promovat, a jucat un tur de campionat în categoria C și abia acum, la sfîrșit, s-au gîndit tovarășii să-l gazezeze. Cam tardiv, nu vi se pare?

„Bucătărie internă?”

S-a scris de multe ori despre Decebal Neagu, înaintașul central al Siderurgistului, unul din cei mai talentați jucători ai Galațiului. De neînmărate ori însă s-a spus, s-a constatat și s-a scris că jucătorul Neagu este și cel mai nedisciplinat din această echipă. Din păcate, tot de neînmărate ori, după fiecare abatere, mai mică sau mai mare, Neagu a fost „grățiat”, și nu din „lipsă de probe” (probe erau destule și evidente), ci dintr-o atitudine etichetată de localnici „înfelegătoare”, de fapt o cronică criză de slăbiciune a conducătorilor și antrenorilor echipei. Așa se face că după fiecare „fertăciune”, aceștia au cules — fruct logic — cite o nouă „atenție” din partea lui Neagu. Ultima, o perle a genului, ar putea constitui o potrivită materie primă pentru prozatorii umoriști.

Faptul s-a petrecut cu ocazia meciului cu Politehnica București, disputat în Capitală. La acest meci, Siderurgistul s-a prezentat fără Neagu, deși acesta plecase din Galați împreună cu restul echipei. Pe drum însă, după masa colectivă luată la un restaurant din Ploiești, Neagu a dispărut pur și simplu, PĂRĂSINDU-ȘI ECHIPA înainte să nui meci foarte important (cu unul din coprenendenții la categoria A, meci pierdut, în cele din urmă, la limită: 1-2). Fapta a fost judecată și reprimată de o mîntă, după cum spuneam, demna de Ilf și Petrov: „Tovarășul Neagu a primit un asemenea AVERTISMENT (!!) înloc la prima abatere îl vom scoate din echipă”.

...Curat pedeapsă. De ce să fie sancționat Neagu cu o binemeritată suspendare de un an, 6 luni (sau măcar 2, 3 luni, după „anima” condu-

cerii)? Lui Neagu i s-a dat un cumplit avertisment educativ, iar după numai 3 zile a jucat meciul cu Metrom Brașov.

Cu asemenea tratament, reacțiile lui Neagu nu sînt o întâmplare, ele căpătînd chiar o anumită „legitate”.

Deși cei de la Siderurgistul ar putea considera intervenția noastră ca o imixtiune în problemele lor de „bucătărie internă” (așa se exprima, candid, un tovarăș), noi ne facem datoria să arătăm că o asemenea „sucidărie” poate oricînd să arunce în aer tot vapo-ul...

Oțelul Galați — o echipă de old-boys?

Una din cele două echipe de categoria B a Galațiului este Oțelul. O echipă care anul trecut a scăpat „la mustață” de retrogradare, iar anul acesta se zbate la limita mediocrității. Văzînd-o cum joacă, cu un ritm care-ți amintește... grija cardiacului speriat de sufocare, ești tentat să crezi că ai în față o echipă care desconsideră evident pregătirea fizică. Nu este însă adevărat. Sub conducerea antrenorului Unguroiu, echipa are un program de antrenament obișnuit, poate chiar mai forte în privința pregătirii fizice. Care-i misterul atunci? „Misterul” și-l relevă legitimațiile jucătorilor de la Oțelul. În dreptul datei de naștere, vîrste care, judecate din punct de vedere al fotbalului, te cam cheamă... în afara terenului de joc. Cu

o echipă în care mai mult de trei sferturi din jucătorii au peste 27 de ani (David — 35, Florea — 28, Hulea — 31, Matei — 29, Florescu — 30, Cimpeanu — 30, Valcan — 28, Tomescu 29, Pătrașcu 32, Luban 28), e greu să mai faci față nivelului crescînd al fotbalului din categoria B.

Dacă practica confirmă că unul, doi jucători mai vîrstnici — excelent pregătiți fizic — pot să dea randament în unele echipe, apoi să ai majoritatea jucătorilor cu „dispensă de vîrstă” este un lucru care nu poate decît greva randamentul ofensiv al echipei (Oțelul a înscris doar 9 goluri în acest tur), echilibrul apărării, forța generală de joc a formației.

Soluția? Una singură, clară ca „ghici ciupercă ce-i?”.

Progresul Brăila plătește tributul...

Exact acum un an, după încheierea turului ediției trecute a campionatului, echipa brăileană Progresul se afla pe penultimul loc în clasamentul seriei I a categoriei B, locul 13. În actualul campionat, tot după consumarea primei sale părți, situația a suferit o minimă „corectură”: echipa se află pe locul 14. Judecînd numai după aceste două repere, ai putea fi tentat să consideri că — pe parcursul unui an de zile — la Progresul Brăila nu s-a întîmplat nimic, că totul a rămas „la pămînt”. Fals. În returul trecut, Progresul, cu un nou antrenor, N. Stanciu, care a știut să reducă disensiunile din echipă, rezolvînd și acute probleme disciplinare, a avut o evoluție remarcabilă, ajungînd la un moment dat să se bată chiar pentru locul 1 (Poate că anul în care amînțesc de meciul Progresul București — Progresul Brăila, din primăvara trecută, de Pe stadionul Dinamo, în care învingătoare seria a înțrecut cu mare greutate —

1-0, prin lovitură de la 11 m. în min. 81, echipa brăileană). După demonstrația din primăvară, iubitorii fotbalului din Brăila așteptau cu încredere și „erau actualul campionat”. Iarăși deziluzie. Antrenorul Stanciu, cu care echipa realizase saltul din retur, a fost înlocuit... iar unii jucători, revenind la vechi meștehne, au „concurat” din nou la „scufundarea” echipei. Acum, la sfîrșitul turului, clubul a luat o serie de măsuri hotărîte: au fost suspendați pe doi ani jucătorii Militaru, Neacșu și Buterez, iar Zgardan a fost suspendat pe 6 luni.

Măsuri energice dar, se pare, destul de tardive. Dacă conducerea clubului reacționa cu mult înainte, atunci cînd se mai putea salva și ceva din punctele aruncate pe apa Dunării, nu s-ar fi ajuns în critica situație actuală. Lipsa de operativitate a conducerii clubului, dezințeresul manifestat, au fost „pătite” cu un tribut usturător.

Datorită grijii actuale pentru tineret, fotbalul gălățean are perspective sigure. Va veni vremea cînd această regiune va culege roadele muncii depuse acum la „baza piramidei”, acolo unde nu există „nume”, fumuri, pretenții și... decepții pentru marea masă a iubitorilor de fotbal, acolo unde entuziasmul este cuceritor și falențele anonime lupă pentru afirmare.

Pentru ca termenul împlinirii să nu fie însă prea îndepărtat, este necesar să fie din timp aruncate „peste bord” toate lestrurile care inclină din cînd în cînd corabia...

Marius POPESCU

Pe frumosul stadion gălățean Dunărea, o fază din meciul Oțelul — Dinamo Bacău

PALMARESUL PE 1966 AL REPREZENTATIVELOR EUROPENE

O activitate internațională intensă, inter-fări și inter-cluburi, oficială și amicală — iată ceea ce a caracterizat anul fotbalistic 1966 pe bătrînul nostru continent...

Dar să vă prezentăm rezultatele și clasamentul:

Table of football results and rankings for various European countries like ANGLIA, AUSTRIA, BELGIA, BULGARIA, CEHOSLOVACIA, CIPRU, DANEMARCA, etc.

Echipa reprezentativă de fotbal a Cubei înaintea unei recente întâlniri internaționale.

CALIFICAREA IN TURNEUL OLIMPIC - ŢINTA FOTBALIŞTILOR CUBANEZI

Pentru fotbalistii din Cuba, obiectivul principal al anului 1967 va fi dubla confruntare cu echipa Canadei...

unul din sporturile cele mai răspândite. La meciurile de campionat asistă zeci de mii de spectatori...

J. VILLAMOR

CLASAMENT

Table showing the ranking of football teams from various countries, including ANGLIA, R. D. Germană, Portugalia, etc.

MOZAIC section containing short news articles and sports updates, starting with 'La întrebarea starul portughez...' and 'Bursky Jenő...'.

